

Manifest del Dia Mundial de les Persones Refugiades 2022

La manca de vies legals i segures genera l'existència de rutes de fugida mortíferes i espais de pretesa acollida temporal on es vulneren els drets humans i es menysté la vida. La crisi d'Ucraïna ha demostrat que l'origen de les persones en moviment determina els seus drets a les fronteres i que és possible brindar protecció internacional a la població refugiada. La ràpida resposta a Europa fa evident que no hi ha una manca de capacitat per acollir, sinó una manca de voluntat política. Actualment ja s'ha superat la xifra de 100 milions de persones desplaçades forçoses al món, i encara n'hi ha milers encallades en condicions infrahumanes a camps de persones refugiades a Grècia, al corredor dels Balcans a la frontera de Bielorússia amb Polònia, a Iran i Pakistan, al Líban, a Palestina, a la frontera occidental euroafricana: Illes Canàries, Ceuta i Melilla, a l'Àfrica Sudsahariana, a la frontera de Mèxic amb els EUA i Centreamèrica, i molts altres llocs del nostre planeta, però són crisis oblidades.

Segons l'organització Caminando Fronteras, el 2021 va ser l'any més mortífer a la frontera Occidental Euroafricana des que en tenen registre, amb 4.016 morts en 214 naufragis, és a dir, una mitjana d'unes 12 persones mortes o desaparegudes al dia. De totes elles, els cossos del 95% no s'han pogut recuperar. La majoria d'aquestes morts s'han concentrat a la Ruta Canària, la més activa a conseqüència de la militarització del Mediterrani i la més mortífera per segon any consecutiu.

A principis de març de 2022 unes 2.500 persones d'origen subsaharià van intentar saltar la tanca de Melilla, l'intent més nombrós registrat mai segons la delegació del govern espanyol, en el qual va haver-hi desenes de ferits i devolucions en calent de menors, una pràctica il·legal a l'Estat.

Per altra banda, Síria continua vivint un conflicte latent i segueix havent-hi milions de persones refugiades i desplaçades internes que fugen de la violència. El mateix passa amb les persones afganeses: més de 2 milions s'han vist forçades a desplaçar-se a països veïns com Iran i Pakistan, o amb els prop de 2,5 milions desplaçats interns d'Ètiòpia que han fugit de la guerra a la regió del Tigray.

Davant la crisi enquistada del refugi, el municipalisme català ha de tenir un paper important en la lluita contra l'oblit i la discriminació. Així mateix, no podem obviar que les violències sexuals s'afegeixen a les múltiples violències a les quals estan exposades les dones i nenes en el trajecte de fugida i també en els llocs de refugi. Volem parlar de dones, ens agradaria dir de dones que han arribat a un país «segur», però, com veiem en els informes de CEAR, també hem de poder parlar de dones que no han arribat mai. Parlem de dones mutilades, traficades, de grups de poder que mercadegen amb cos de les dones. Violència sexual, tortura, mort. Parlem de lluita, de resistència i de canvi. Però també de la solitud que acompanya el viatge, una fugida on la violació dels drets de les dones continua present; i l'asil és, de vegades, l'última esperança.

Segons les dades de l'**ONU Dones**, més del 70% de les dones han viscut situacions de violència de gènere entorns en crisi. I és que durant els conflictes armats i els desplaçaments forçosos, les violències masclistes i les vulneracions de drets de les dones, que en moltes ocasions ja existien prèviament, s'incrementen de manera alarmant.

És per aquest motiu que, segueix sent necessari pal·liar el patiment humà en les rutes de fugida i als països de primera acollida, i per això des de l'Ajuntament de Lleida ens comprometem a seguir aportant recursos i a seguir treballant per revertir la situació inhumana en què es troben milers de persones arreu. També per activar tots els mecanismes que estiguin al nostre abast per garantir una acollida digna a casa nostra.

Amb motiu del Dia Mundial de les Persones Refugiades volem recordar que ara i sempre, des del municipalisme català treballem perquè existeixin vies legals i segures que garanteixin la vida de la població en moviment, vingui d'on vingui, perquè el refugi és un dret, i l'acollida digna, una obligació.

Lleida, 20 de juny de 2022.

